

Sygn. akt III AUa 1272/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 czerwca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSA Mirosław Godlewski

Sędziowie: SSA Beata Michalska (spr.)

del. SSO Joanna Baranowska

Protokolant: st. sekr. sąd. Patrycja Stasiak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 czerwca 2015 r. w Ł.

sprawy **W. P.**

przeciwko **Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego - Oddziałowi Regionalnemu w Ł. P. Terenowa w Z.**

o wysokość emerytury rolniczej

na skutek apelacji W. P.

od wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu

z dnia 25 sierpnia 2014 r. sygn. akt IV U 416/14

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 1272/14

UZASADNIENIE

Ubezpieczony W. P. w dniu 19 maja 2014r. odwołał się od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego Oddział (...) w Ł. z 25 kwietnia 2014 r. , mocą której organ rentowy dokonał waloryzacji emerytury od 1 marca 2014 r. oraz nadal zawiesił w całości wypłatę części uzupełniającej świadczenia z uwagi na kontynuowanie przez ubezpieczonego działalności rolniczej. Odwołujący się wniósł o wypłatę części uzupełniającej świadczenia od stycznia 2007r. wraz z odsetkami wobec ukończenia powszechnego wieku emerytalnego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie, wskazując, że ustawa o ubezpieczeniu społecznym rolników nie uzależnia podjęcia wypłaty części uzupełniającej świadczenia od osiągnięcia określonego wieku.

Sąd Okręgowy w Sieradzu wyrokiem z 25 sierpnia 2014r., w sprawie o sygn. akt IVU 416/14, oddalił odwołanie.

Powyższe rozstrzygnięcie zapadło po następujących ustaleniach faktycznych i prawnych:

Ubezpieczony W. P., ur. (...), wniósł o przyznanie mu prawa do emerytury w dniu 19 grudnia 2007 r. We wniosku wskazał, że jest właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni 16,04 ha. Decyzją z 24 grudnia 2007 r. organ rentowy przyznał mu prawo do emerytury rolniczej od 1 grudnia 2007 r. przy czym z uwagi na prowadzenie przez niego działalności rolniczej we własnym gospodarstwie rolnym zawiesił wypłatę części uzupełniającej tego świadczenia w

100 %. Jak ustalił Sąd Okręgowy, ubezpieczony w dalszym ciągu jest właścicielem gospodarstwa rolnego o powierzchni 16,04 ha i prowadzi w nim działalność rolniczą.

Decyzją z 25 kwietnia 2014 r. organ rentowy dokonał waloryzacji świadczenia emerytalnego wnioskodawcy od 1 marca 2014 r. i nadal zawiesił w całości wypłatę części uzupełniającej świadczenia z uwagi na kontynuowanie działalności rolniczej.

W uzasadnieniu stanu prawnego powołano art. 28 ust. 1 ustawy z 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jedn. Dz.U. z 2015, poz. 704), zgodnie z którym wypłata emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia ulega częściowemu zawieszeniu na zasadach określonych w ust. 2 – 8 tego przepisu, jeżeli emeryt lub rencista prowadzi działalność rolniczą. W myśl natomiast art. 6 przez działalność rolniczą rozumie się działalność w zakresie produkcji roślinnej lub zwierzęcej, w tym ogrodniczej, sadowniczej, pszczelarskiej i rybnej. Zgodnie z art. 28 ust. 3 powołanej wyżej ustawy wypłata ulega zawieszeniu w całości, jeżeli emeryt lub rencista nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, z zastrzeżeniem ust. 5 – 7 i 9 – 11.

Sąd Okręgowy uznał za okoliczność niesporną fakt dalszego prowadzenia przez ubezpieczonego działalności rolniczej w posiadany przez niego gospodarstwie rolnym o pow.16,04 ha. Za niemającą istotnego znaczenia w sprawie uznał natomiast podnoszoną przez ubezpieczonego okoliczność, że ukończył powszechny wiek emerytalny. Ponieważ zgodnie z art. 28 ustawy uzyskanie możliwości pobierania pełnego świadczenia emerytalnego może zależeć tylko (i zależy) od zaprzestania działalności rolniczej, a ubezpieczony, będący właścicielem gospodarstwa rolnego, nie wykazał w przedmiotowym postępowaniu, że nie jest już rolnikiem, gdyż nie prowadzi w swoim gospodarstwie działalności rolniczej, Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, jako bezzasadne.

Apelację od wyroku wniósł ubezpieczony, zaskarżając wyrok w całości i zarzucając mu naruszenie art. 32 Konstytucji RP. W ocenie apelującego treść wyroku dyskryminuje go z powodu posiadania własności ziemskiej i prowadzenia działalności rolniczej.

Sąd Apelacyjny zważył:

Apelacja ubezpieczonego nie jest zasadna.

Przedmiot sporu na etapie postępowania apelacyjnego wyznacza treść odwołania oraz zarzuty podniesione przez ubezpieczonego w apelacji. Odwołujący się skarży sporną decyzję ustalającą od 1 marca 2014r. nową wysokość emerytury w związku z waloryzacją świadczenia tylko w części – w zakresie punktu III dotyczącego zawieszenia w 100% części uzupełniającej emerytury. W rezultacie należy zauważyć, że już na etapie postępowania przed Sądem pierwszej instancji spór został ograniczony do badania, czy zachodzą podstawy faktyczne i prawne do dalszego zawieszenia części uzupełniającej świadczenia. Odwołujący się bowiem nie kwestionuje decyzji w zakresie punktu I i II, które odnoszą się do kwestii waloryzacji emerytury od 1 marca 2014r. Należy zatem uznać, że w tej części zaskarżona decyzja nie jest sporna i dlatego nie ma powodów, aby analizować bliżej podstawę prawną waloryzacji czy też niekwestionowaną wysokość świadczenia po waloryzacji. Dlatego tylko na marginesie warto wskazać na treść art.48 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jedn. Dz.U. z 2015, poz. 704). Zgodnie z art.48 ust. 1, wysokość świadczenia lub jego określonej części ustala się za pomocą wskaźnika wymiaru, jeżeli przewiduje to ustawa lub jeżeli wysokość ta pozostaje w stałym stosunku do wysokości emerytury podstawowej, a świadczenie nie ma charakteru jednorazowego.

Świadczenie, którego wysokość jest ustalona za pomocą wskaźnika wymiaru, wypłaca się w kwocie odpowiadającej iloczynowi tego wskaźnika i aktualnej emerytury podstawowej (ust.2). W każdym przypadku zmiany wysokości emerytury podstawowej wypłaca się świadczenie, o którym mowa w ust. 1, w odpowiednio zmienionej wysokości, z uwzględnieniem terminów waloryzacji emerytur i rent przysługujących na podstawie przepisów emerytalnych - o czym zawiadamia się uprawnionego (ust.3).

Odnosząc się natomiast do zarzutów apelacji w zakresie dalszego zawieszenia przez organ rentowy części uzupełniającej emerytury w 100%, należy w całości podzielić ustalenia faktyczne Sądu Okręgowego i poczynione na ich podstawie rozważania prawne. Zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o u.s.r. , wypłata emerytury lub renty rolniczej z ubezpieczenia ulega częściowemu zawieszeniu na zasadach określonych w ust. 2-8, jeżeli emeryt lub rencista prowadzi działalność rolniczą. Zawieszenie wypłaty dotyczy części uzupełniającej emerytury rolniczej lub renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy (art. 28 ust. 2 pkt 1). Stosownie do treści ust. 3 powołanego przepisu wypłata emerytury ulega zawieszeniu w całości, jeżeli emeryt nie zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej. Z ustępu 4 art. 28 wynika z kolei, iż emeryt lub rencista zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej, jeżeli ani on, ani jego małżonek nie jest właścicielem (współwłaścicielem) lub posiadaczem gospodarstwa rolnego w rozumieniu przepisów o podatku rolnym i nie prowadzi działu specjalnego, nie uwzględniając gruntów wydzierżawionych, na podstawie umowy pisemnej zawartej co najmniej na 10 lat i zgłoszonej do ewidencji gruntów i budynków . Ubezpieczony nie kwestionuje przy tym występowania przesłanek do zawieszenia części uzupełniającej emerytury na podstawie art.28 ust.3 ustawy, ponieważ potwierdza , że nadal prowadzi działalność rolniczą w posiadanym przez siebie gospodarstwie rolnym o pow.16,04 ha. Rację ma Sąd Okręgowy , że powyższe niesporne ustalenie wyklucza możliwość podjęcia wypłaty części uzupełniającej emerytury rolniczej. Również zgodne z obowiązującymi przepisami jest twierdzenie Sądu pierwszej instancji, że brak podstawy prawnej do podjęcia wypłaty części uzupełniającej emerytury po ukończeniu przez rolnika powszechnego wieku emerytalnego. Ustawa o ubezpieczeniu społecznym rolników nie różnicuje prawa do wypłaty części uzupełniającej świadczeń rolniczych od osiągnięcia przez uprawnionego rolnika określonego wieku . Co do zasady uzależnia tę wypłatę od zaprzestania prowadzenia działalności rolniczej przez emeryta lub rencistę. Wbrew twierdzeniom apelującego, takie rozwiązanie nie narusza zasady równości obywateli wobec prawa, zagwarantowanej w art.32 Konstytucji RP.Zgodnie z powołanym art.32, wszyscy są równi wobec prawa. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne, jak również nikt nie może być dyskryminowany w życiu politycznym, społecznym lub gospodarczym z jakiegokolwiek przyczyny. Jak wskazuje się w literaturze, zasada równości wobec prawa oznacza, że jednostki równe pod pewnym, określonym przez prawo, względem należy traktować równo. Wprowadzona dla wszystkich rolników, którzy nie zaprzestali prowadzenia działalności rolniczej, zasady zawieszenia części uzupełniającej emerytury lub renty (w całości lub w części) w żaden sposób nie narusza konstytucyjnej zasady równości wobec prawa. Inna jest bowiem sytuacja rolnika , który zaprzestał prowadzenia działalności rolniczej i utrzymuje się z emerytury a inna – osoby, która nadal prowadzi działalność rolniczą i stąd ma, obok emerytury, inne źródło utrzymania. Nie można zatem twierdzić , że rolnik mający prawo do świadczeń z ubezpieczenia społecznego rolników, który w dalszym ciągu prowadzi działalność rolniczą, jest w tożsamej sytuacji ekonomicznej i prawnej , jak ten który po nabyciu tych świadczeń zaprzestał jej prowadzenia.W rezultacie odmienna regulacja prawna w odniesieniu do podmiotów znajdujących się w zupełnie różnej i nieporównywalnej sytuacji nie narusza konstytucyjnej zasady równości wobec prawa. Dlatego Sąd Apelacyjny nie znalazł podstaw do zakwestionowania, w oparciu o zarzuty apelacji, poczynionych przez Sąd pierwszej instancji ustaleń co do braku podstaw faktycznych i prawnych do podjęcia wypłaty 100% części uzupełniającej emerytury rolniczej należnej ubezpieczonemu. Z tych względów na podstawie art.385 k.p.c. apelacja podlegała oddaleniu, jako bezzasadna .